

Summary of Friday Sermon Huzur-e-Anwar 11.03.2016 (Telugu)

అల్లాహు తఱలాకు ఇష్టము లేని ప్రతి విషయము అయిష్టమైనదే. నీచమైన ప్రవర్తనలను వీడనంత వరకు పవిత్ర మనసు ఎక్కడ లభించును. ప్రతి వ్యక్తిలో ఏదో ఒక దుష్టత్వ జీజము యుండును. అదే అతని షైతాన్. దానిని హతమార్గసిదే పని పూర్తి కాదు.

హజ్రత్ అఫ్మరుల్ ముబీర్ ఖలీఫతుల్ హజ్రత్ హిల్ ఖలీఫత్ అయ్యదించుల్లాహు తాలా జన్మిప్రాప్తి అజ్జె 11.03.2016
శేషిన మధ్యాద్ బైతుల్ ఫుత్హా - లండ్రీల్ ప్రసంగించిన ఖత్తా జమా దూరాంశము

తపహ్వాద్, తపహ్వాజ్, తస్మియ, సూర ఫాతిహ్ పవరనానంతరం హజ్జారె అన్వర్ అయ్యదహల్లాహు తఱలా బినస్రిహిల్ అజ్జె అన్వార్ అధ్యాయములోని 21వ సూక్తిని పరించిరి.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَبَعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَنِ ۗ وَمَنْ يَتَبَعْ خُطُوبَ الشَّيْطَنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ مَا زَرْتُمْ مَنْ أَحَدٌ أَبْدَاهُ ۗ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ سَوَيْعٌ عَلَيْهِ

అనగా ఓ విశ్వాసులారా! షైతాన్ అడుగుజాడలపై నదువకుము. ఎవేరని షైతాన్ అడుగుజాడలపై నడిచినచో అతడు నిశ్చయముగా అశ్లీల, అయిష్టమైన విషయములను ఆదేశించును. అల్లాహు దయానుగ్రహము, కనికరమే మీ పై యుండనిచో మీలో నుండి ఒక్కరు కూడ ఎన్నదు పవిత్రులు కాలేరు. కాని అల్లాహు కోరువానిని పవిత్రునిగా చేయును. అల్లాహు సర్వశ్రవణ సమర్థుడు, సర్వజ్ఞుడు.

ఆది నుండి షైతాన్ మానవుని శత్రువు, తుది వరకుండును. అందులో సదా యుండు ఏదో ఒక శక్తి యున్నందుకు కాదిది. ఎందుకనగా మానవుడు జన్మించినప్పుడు అల్లాహు తఱలా దానికి స్వాతంత్యము ప్రసాదించి అధికారమిచ్చేను. తన దాసులు దాని నుండి సురక్షితముగా యుందురని అల్లాహు తఱలాకు తెలుసు. షైతాన్ ముందుకు వచ్చి పోరాడడం లేదు కనుక ఈ శత్రుత్వము ఏదో బహిరంగ శత్రుత్వము కాదు. వివిధ సాకులు, కుటులు, ప్రాపంచిక ఈర్ష్యలతో మానవుని అహంకారమును రెచ్చగొడుతు మానవున్ని సత్కార్యముల నుండి దూరము చేయును. షైతాన్ దేవునితో ఇట్లనెను. నీవు మానవున్ని ఏ స్వభావముతో పుట్టించితివో అనగా రెండు వైపుల అతను ఆకర్షితుడగుటట్లు అతని స్వభావము గలదు. కనుక దుష్టార్యముల వైపు అతను ఎక్కువ దృష్టి సారించును అందుకే నేను అతన్ని నా వెనుక నడిపించుకొందును. నీవు నాకు అనుమతిచ్చినచో ప్రతి దారి నుండి నేను అతనిపై దాడి చేయుదును. ప్రతి దారి నుండి అతన్ని మోసము చేయుదును. కాని నీ నిజమైన దాసులు, స్వచ్ఛమైన దాసులు నా దాడి నుండి తప్పించుకొందురు. వారిపై నా ఏ దాడి సఫలము కాజాలదు. వారు తప్ప మిగతా అధికులు నా అడుగుజాడలపై నదుచుదురు. అల్లాహు దానికి అనుమతిచ్చి, ఇట్లనెను. నీ వెనుక నడిచేవారిని నేను నరకములో పదవేయుదును. కాని వెంటనే సందేశహరులను పంపు తన వ్యవహారమును ప్రారంభించి, సత్కార్యముల మార్గములను మానవునికి చూపును. వారి సంస్కరణ పద్ధతులు కూడ తెలిపెను. తమ ఇహాపరలోకమును చక్కదిద్దుకునే మార్గము కూడ సూచించెను. పవిత్ర ఖుర్జాన్లో కూడ అనేక చోట్ల షైతాన్ దాడులు, దాని సాకులు, కుటుల నుండి అల్లాహు తఱలా మనలను హెచ్చరించెను. నేను పరించిన ఈ సూక్తిలో కూడ అల్లాహు తఱలా మనకు ఇదే తెలిపెను. అల్లాహు తఱలా సర్వశ్రవణ సమర్థుడను పదముతో ఈ సూక్తి చివరలో విశ్వాసికి నమ్మకము కలిగించెను. కనుక అతని ద్వారములను కొట్టుము. అతన్ని పిలువుము, నిలకడతో పిలువుము. అతని ఆస్తానములో సదా దుఱలు చేయుము. సర్వజ్ఞదైన ఆ దేవునికి తన దాసుల స్థితులు తెలుసు. నా దాసుడు వినమ్రతతో నన్న పిలుచుచున్నాడని అతడు చూచినప్పుడు, ఇటువంటి విశ్వాసుని హృదయములో షైతాన్ దాడుల నుండి సురక్షితముగా యుండే శక్తి ప్రసాదించును. సత్కార్యముల అతి గొప్ప ప్రమాణములు అందుకొను అనుగ్రహము లభించుగాక! దుష్టార్యముల నుండి దూరముండే శక్తి అతనికి లభించుగాక!

స్వచ్ఛమైన దాసులగుటకు అల్లాహు తఱలా ఈ సూక్తిలో ఒక ఉపాయము తెలిపెను. అనగా అశ్లీల, అయిష్టమైన ప్రతి విషయము నుండి తమను తాము రక్షించుకొనుము. అశ్లీల, అయిష్టమైన విషయము నుండి దూరమున్న వానిని అల్లాహు తఱలా కరుణించి పవిత్రము చేయుము. అల్లాహు తఱలా పవిత్రము చేసిన వ్యక్తి పవిత్రుడగును.

ఇటువంటి పవిత్రుల వద్దకు పైతాన్ రాదు. పైతాన్ దాడి హతాత్తుగా జరగదు. అతడు క్రమ క్రమంగా దాడి చేయును. ఒక్క చిన్న పాపమును మానవుని హృదయములో కలిగించి ఇంత చిన్న పాపముతో ఏమి కాదు, ఇదేదో పెద్ద పాపము కాదని ఆలోచన పుట్టించును. అనంతరం ఈ చిన్న పాపములే పెద్ద మాపమును ప్రోత్సహించును. దోషిణి, హత్యలే పెద్ద పాపములనబడుట అనివార్యము కాదు. సమాజ శాంతిని భంగపరచే ప్రతి పాపము పెద్ద పాపముగును. మానవుడు తాను ఏమి చేయుచున్నాడనే భావన అంతమైపోవును. అల్లాహ్ తఱలా పైతాన్ను ఎందుక సృష్టించినాడనే ప్రశ్న కొందరికి కలుగును. మొదటి రోజే అతని అహంకారమునకు శిక్షించి, అతన్ని ఎందుకు అంతము చేయలేదు. మొదటి రోజే పైతాన్ను అంతమెందించినచో ప్రపంచములో అశాంతి కలిగేదే కాదు. దీని గురించి హజ్జత్ మసీహ్ మాహద్ అలైహిస్నులాం ఒక చోట ఇట్లనిరి. ప్రతి మానవునికి రెండు ఆకర్షణలు అనగా ఆకిర్షణంచు వస్తువులు గలవని ప్రతి ఒకరు ఒప్పుకొందురు. ఒకటి పుణ్యకర్మణ, అతన్ని సత్యార్థముల వైపు ఆకర్షించును. రెండవది దుష్టాకర్మణ, అతన్ని దాష్టార్థము వైపు ఆకర్షించును. కొన్ని సార్లు మానవుని హృదయములో దుష్ట ఆలోచనలు కలుగునను విషయము అందరికి విధితమే. అప్పుడుతను పాపమునకు ఎలా ఆకర్షితుడగుననగా ఒకరు అతన్ని పాపము వైపు లాగినట్లు అనిపించును. ఇలాగే కొన్ని సార్లు సత్యాలోచనలు అతని హృదయములో పడును. అప్పుడతడు సత్యార్థము వైపు ఎలా ఆకర్షితుడగుననగా ఒకరు అతన్ని సత్యార్థముల వైపు లాగినట్లు అనిపించును. ఒక్కో సారి ఒక వ్యక్తి పాపము చేసి మరల సత్యార్థము వైపు ఆకర్షితుడగును. నేను దుష్టార్థము చేసితినని చాలా పశ్చత్తాపవడును. ఒక్కో సారి ఒక వ్యక్తి ఒకరిని దూషించి, కొట్టిన తరువాత పశ్చత్తాపవడును. నేనీ నీచమైన పని చేసినానని హృదయములో భావించుకొని అతనితో ఎదో పుణ్యము చేసి క్షమాపణ కోరును.

ప్రతి మానవునిలో యున్న ఈ రెండు శక్తులు, మీరు వాటిని రెండు శక్తులు లేదా రూపుల్ ఖుదున్, పైతాన్ అని నామకరణం చేయవచ్చును. కానీ ఈ రెండు స్థితులను మీరు నిరాకరించలేరు. మానవుడు తన కర్మలతో ప్రతిఫలము పొందుటయే వాటిని పుట్టించు ఉధేశము. ఎందుకనగా సత్యార్థములు చేయటకు బధ్యదై యుండి, దుష్టార్థముల పట్ల స్వాభావికముగా ద్వేషము కలిగించబడి యుండినచో సత్యార్థమునకు ఇసుమంత కూడ పుణ్యము లభించేది కాదు. ఎందుకనగా అది అతని స్వాభావ ప్రత్యేకతై యుండును. కానిప్పుడు అతని స్వాభావము రెండు ఆకర్షణముల మధ్య గలదు. అతడు సత్యార్థ ఆకర్షణము పట్ల విధేయత వహించును, అందుకే దానికి బదులు అతనికి పుణ్యము లభించును.

నిస్సందేహముగా మానవుని హృదయములో రెండు రకాల ఆలోచనలు కలుగును. పుణ్య లోచన, దుష్టాలోచన. ఈ రెండు ఆలోచనలు మానవుని జన్మలో భాగము కారాదను విషయము విధితమే. ఏ ఏ విషయముల వైపు పైతాన్ పిలుచును, ఎటువంటి మానవులు పైతాన్ అడుగుజాడలపై నదుచును, ఏ ఏ విషయములను అనుసరించి పైతాన్ అడుగుజాడల నుండి తప్పించుకోగలడో తెలుపుచు హజ్జత్ మసీహ్ మాహద్ అలైహిస్నులాం ఇట్లనిరి. పైతాన్ అసత్యము, దౌర్జన్యము, రక్త సిక్త భావములు, ప్రదర్శన కర్మ, అహంకారము వైపు పైతాన్ ఆహ్వానించును. దానికిదురుగా సద్గుణములు సహనము, దైవములో లీనమగుట, వినమ్రత, విశ్వాసము, విజయము వంటివి అల్లాహ్ తఱలా ఆహ్వానములు. ఒక వైపు పైతాన్ ఆహ్వానించగా మరో వైపు అల్లాహ్ తఱలా పుణ్యముల వైపు ఆహ్వానించును. మానవుడు ఈ రెండు ఆకర్షణలలో పడియున్నాడు. అనగా రెండు రకాల ఆకర్షణములు, లాగే విషయములు గలవు. ఈ రెండిండిలో మానవుడు పడి యున్నాడు. ఎవరి స్వాభావములో సత్యార్థము, అనుగ్రహ విషయము గలదో అతడు పైతాన్ వేల ఆహ్వానములు, ఆకర్షణము యున్నను ఈ సత్య స్వాభావము, రక్షణాత్మక ధోరణి శుభముతో అల్లాహ్ తఱలా అనుగ్రహముతో పైతాన్ వైపు పరుగెత్తే బదులు అల్లాహ్ తఱలా వైపు పరుగెత్తును. దైవములోనే తన నమ్రకము విశ్రాంతి పొందును.

ప్రతి విషయము కొరకు చిహ్నములు తప్పనిసరి. ఆయా చిహ్నములు అందులో లేనంత వరకు దానిని నమ్మలేము. ఇదే విధముగా విశ్వాసమునకు చిహ్నములు గలవు. మానవునిలో విశ్వాసము ప్రవేశించినప్పుడు వెంటనే అల్లాహ్ తఱలా వైభవము అనగా పవిత్ర గొప్పతనము, ఆడంబర విధి, అన్నటి కంటే మించి లాఇలాహ ఇల్లాహ్ స్వచ్ఛమైన భావము ప్రవేశించును. తుడకు అల్లాహ్ తఱలా అతనిలో తిష్ఠ వేయును. పైతాన్ జీవితముపై ఒక మరణము వచ్చును. పాప స్వాభావము మరణించును. ఈ స్వాభావ అనుగ్రహము వలన విశ్వాసము సరియైనచో పాప స్వాభావము మరణించును. పైతాన్ జీవితముపై మరణము వచ్చినప్పుడు ఆధ్యాత్మిక జీవిత శాఖ జన్మించును. ఈ సమయములోనే మానవుడు మరల దేవుని వాడగును.

పాపములు రెండు. ఒకటి ఆదమ్ చేసెను. కానీ ఆదమ్లో గర్వము లేకుండెను. అందుకే దైవాస్థానములో తన పాపమును ఒప్పుకొనెను. అతని పాపము క్షమించబడెను. అందుకే మానవుడు పశ్చత్తాపము వలన

క్షమించబడునని ఆశించబడెను. గర్వము లేనిచో, పాపములను ఒప్పుకొని, పశ్చత్తాపపడి, అల్లాహ్ తత్తులాతో క్షమాపణ కోరినచో క్షమించబడును. క్షమించబడునని ఆశించబడును. కానీ షైతాన్ పాపము చేసి గర్వమునకు పాల్పడి, శాపమునకు గురయ్యెను. గర్వితుడు అనవసరముగా తన కొరకు లేని విషయమును సిద్ధము చేసుకొనును. గొప్పతనము దేవుని కొరకే. గర్వము ప్రదర్శించక, వినప్రుత చూపిన వారు వృధా చేయబడరు. కనుక గర్వము నుండి దూరముండుము.

ఈ విశిష్టతను విశ్వాసుడు అవలంభించవలెను. లేనిచో షైతాన్ అడుగుజాడలపై నడుచును. కొన్ని సార్లు గర్వమును మానవుడు తెలుసుకోలేదు. అందుకే సున్నితముగా దీని గురించి మనము ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవలెను. షైతాన్ ఏ ఏ విధముగా మానవున్ని వశవరచుకొనుటకు సాకులు వెతుకును. దీని గురించి ఒక చోట హాజిత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సులాం ఇట్లనిరి. మానవుని కర్మల నుండి పాపములు దూరమైనచో అనగా ఎటువంటి పాపము చేయనిచో, పాపము అనబడు ఏ కార్యము చేయనిచో కన్ను, చెవి, ముక్కు వరకే యుండవలెనని షైతాన్ ఆశించును. బాహ్యముగా ఎలాంటి పాపము చేయకున్నను మానవుని కన్నులో తిష్ఠవేయుటకు, చెవిలో తిష్ఠవేయుటకు, ముక్కులో తిష్ఠవేయుటకు షైతాన్ కోరును. అక్కడ అతనికి సఫలము లభించనప్పుడు కనీసం హృదయములో యుండాలని ప్రయత్నించును. కొందరికి పాపము చేయుటకు అవకాశములు లభించవు, లేదా ఏదో భయముతో చేయరు. బాహ్య రూపంలో ఎలాంటి పాపము లేదు, అయినను ఏదో ఒక కారణముతో అతనిలో పాప బీజము పెట్టి, అతని హృదయములో తిష్ఠవేయుటకు ప్రయత్నించును. కానీ దేవుని భీతి గల హృదయములో షైతాన్ ప్రభుత్వము కొనసాగదు.

అందుకే దేవుని భీతి మానవుని హృదయములో కలుగుటయే ఆసలు విషయము. దేవుని భీతి యున్నచో మానవుడు అనేక పాపముల నుండి దూరముండును. ఒక దొంగ కూడ దొంగతనము చేయును, అతన్ని ఒక బాలుడు కూడ చూచుచున్నాడని అతనికి తెలిసినచో, ఆ బాలుని భయము కూడ అతనికుండును. అందుకే మనము చేయుచున్న ప్రతి పని సమయమున దేవుడు మన ప్రతి పనిని చూచున్నాడని మన మనసులో లేనంత వరకు పాపముల నుండి దూరముండలేము. మానవుని వెంట సదా రెండు శక్తులు యుండును. ఒకటి దైవదూత, మరొకటి షైతాన్. ఒక రకంగా అతని పాదములో రెండు తాళ్లు గలవు. దేవదూత సత్కార్యము, పుణ్యమును ప్రోత్స్థహించుచు సహకరించును. పవిత్ర ఖుర్జాన్లో ఆనగా తన వాక్యమును పంపి అని గలదు. షైతాన్ పాపమును ప్రోత్స్థహించును. పవిత్ర ఖుర్జాన్లో శ్రుత్యు అనగా అనుమానములు పుట్టించునని వచ్చినది. ఈ రెండింటిని నిరాకరించరాదు. అంధకారము, కాంతి రెండు కలిసి యున్నవి. షైతాన్ ఎలా అనుమానములు కలిగించునో వివరించుచు వారిట్లనిరి. అనుమానము నుండి ఎలా తప్పించుకోవాలో ఒక సామేత ఇచ్చేను. అనగా ఈ ధనికులు మన అవసరాలను ఎలా పూర్తి చేయగలరు లేదా దేవుడు తప్ప మరెవ్వరెనా మన అవసరాలను పూర్తి చేయగలరా. వారిట్లనిరి. అందుకే మానవునల నిజమైన దుఱి చేయుమని అల్లాహ్ తత్తులా సూచించెను. అనంతరం ప్రాపంచిక రాజులు, పాలకులను మానవుడు స్వయంభువు అని అనడం మొదలు పెట్టును. అందుకే మానవుల రాజు అల్లాహ్ యే అని అనేను. ప్రజల అనుమానముల వలన ప్రాణులను దేవునికి సమానముగా భావించడం మొదలు పెట్టేదరు. వారితోనే భయము, ఆశ కలిగి యుండురు. అందుకే మానవుల ఆరాధ్యుడు అల్లాహ్ యేనని అనేను. మీ ఆరాధ్యుడు అల్లాహ్ యే. ఇవి మూడు అనుమానములు. వీటిని దూరము చేయటకు అన్నాన్ అధ్యాయములో ప్రస్తావించిన ఈ మూడు తంత్రములు గలవు. ఈ అనుమానములను పుట్టించి వెనుదిగేది షైతానే.

ఎట్టి పరిస్థితిలోనైనా ధర్మమునకు ప్రాపంచికముపై ప్రాధాన్యతనివ్వవలెనని తెలుపుచు హాజిత్ మసీహ్ మౌవూద్ అలైహిస్సులాం ఇట్లనిరి. రెండు రకాల ప్రజలు యుండురు. ఒకరు ఇస్లాంను స్వీకరించి ప్రపంచ వ్యాపారములలో నిమగ్నమగుదురు. షైతాన్ వారి తలలపై స్వారీ చేయును. వ్యాపారము చేయుట నిషేధమని నా ఉధేశము కాదు. అనుచరులు వ్యాపారము కూడ చేసేవారు. కానీ ధర్మమునకు ప్రాపంచికముపై ప్రాధాన్యతనిచ్చేవారు. వారు ఇస్లాంను స్వీకరించి హృదయములను నింపి వేయు ఇస్లాం గురించి నిజమైన విద్యను పొందిరి. ఈ కారణము వల్లనే ఏ మైదానములో వారు షైతాన్ దాడికి గురి కాలేదు. సత్యమును బహిర్గత పరచుటకు ఏ విషయము అవరోధముగా మారలేదు.

కనుక మనము ఈ కాల ఇమామ్, దైవ సందేశపూరుడు, మసీహ్ మౌవూద్ మనలను పిలుచు మార్గముల వైపు తీసుకేళ్లే వ్యాపారము మనము చేయవలెను. తద్వారా మనము షైతాన్ అడుగుజాడల నుండి తప్పించుకోవలెను. అల్లాహ్ తత్తులా ప్రీతిని పొందుచు బాధాకర శిక్ష నుండి తప్పించుకోగలము.

గుప్త పాపముల నుండి తప్పించుకొనుమని తెలుపుచు హజుత్ మసీహ్ మౌహుద్ అలైహిస్నులాం ఇట్లనిరి. ఎవరైనా బాధలలో చిక్కుకున్నప్పుడు తుదకు తప్పు మానవునిదే తేలును. బాధలలో చిక్కుకొన్న తరువాత ఈ బాధ అల్లాహ్ తఱలా తరపున వచ్చినదని అనుట భావ్యము కాదు. తప్పు మానవునిదే. దేవుని తప్పు కాదు. కొందరు బాహ్యముగా చాలా పుణ్యముగా కనిపింతురు. అతనిపై ఎందుకు ఆపద వచ్చినదని, లేదా ఏదేని పుణ్యమాచరించుటకు ఎందుకు నోచుకోలేదని మానవుడు ఆశ్చర్యపడును. వాస్తవానికి అతని గుప్త పాపములుండును. అవి అతన్ని ఇక్కడికి చేర్చియుండును. అల్లాహ్ తఱలా అతిగా క్షమించును, విస్క్రించును. అందుకే మానవుని గుప్త పాపములు ఎవరికి తెలియపు. వాస్తవానికి గుప్త పాపములు బాహ్య పాపముల కంటే నీచముగా యుండును. పాపముల స్థితి కూడ వ్యాధుల మాదిరిగానే యుండును. పెద్ద వ్యాధులను ప్రతి ఒక్కరు చూచెదరు. ఫలానా వ్యాధి అని బాహ్య వ్యాధిని గుర్తించును. కాని కొన్ని అంతర వ్యాధులుండును. నన్ను ఫలానా ప్రమాదము ఆవహించుచున్నదని రోగికి కూడ తెలియదు. ఇదే విధముగా జ్యోరము కూడ కొన్ని సార్లు వైద్యునికి అంతుపట్టదు. తుదకు అది భయానక స్థితికి చేరును. కొన్ని సార్లు చివరి దశలో తెలియును. కొన్ని సార్లు కేస్సర్ రోగులు బాహ్య రూపంలో ఆరోగ్యముగా తిరుగుదురు కాని అకస్మాత్తుగా కేస్సర్ చికిత్స చేయలేని దశకు చేరుకున్నదని తెలియును. పూర్తిగా వ్యాపించి నెలలోపే మానవుడు అంతమగును.

వ్యాధి తెలియనట్టే మానవుని అంతర పాపములు క్రమ క్రమంగా అతన్ని నాశనము వరకు చేర్చును. అల్లాహ్ తఱలా తన దయతో కరుణించుగాక! పవిత్ర ఖుర్జాన్ ఇట్లు వచ్చేను. **لَهُ مِنْ فَلَحٍ مَّا** తన మనసును పవిత్రము చేసుకున్న వ్యక్తి సఫలమయ్యేను. కాని పవిత్ర మనసు కూడ ఒక మరణమే. నీచమైన ప్రవర్తనలన్నిటిని వీడనిదే అనగా షైతాన్ నడిపించదలచిన అళ్లీల, అయిష్టమైన ప్రపంచములు, వృధా, పనికిమాలిన ప్రవర్తనలు వీడనిదే పవిత్ర మనసు ఎక్కడ లభించును. అల్లాహ్ తఱలాకు ఇష్టము లేని ప్రతి విషయము అయిష్టమైనదే. నీచమైన ప్రవర్తనలను వీడనంత వరకు పవిత్ర మనసు ఎక్కడ లభించును. ప్రతి వ్యక్తిలో ఏదో ఒక దుష్టత్వ బీజము యుండును. అదే అతని షైతాన్. దానిని హతమార్గానిదే పని పూర్తి కాదు. ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించినట్లు మనకు ఎల్లప్పుడు అల్లాహ్ తఱలా శరణము అవసరముండును. తమ ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవలసిన అవసరమున్నది. షైతాన్ ను చంపుటకు ఎలా అడుగు వేయాలో తెలుపుచు హజుత్ మసీహ్ మౌహుద్ అలైహిస్నులాం ఇట్లనిరి. సందేశహరులు దైవ స్వరూపులు. సందేశహరుల స్వరూపులే నిజమైన ముస్లింలు. అనుచరులు ఈ రహస్యమును బాగుగా తెలుసుకొని యుండిరి. వారు రసూలే కరీం సల్లలూహు అలైహి వసల్లం విధేయతలో ఎలా నిమగ్నమై, లీనమైరనగా వారి ఉనికిలో మరేమి మిగలలేదు. వారిని చూచిన వారు వారిని లీనమైనట్లు పొందెను. అల్లాహ్ తఱలా సామీప్యమును పొందుటలో ఆన్హజుత్ సల్లలూహు అలైహి వసల్లం ఆదర్శమును అవలంభించుకొనుటలో లీనమైరి. కనుక నేడు కూడ గుర్తుంచుకొనుము. గౌరవ అనుచరులలో గల లీనము, విధేయత నేటి కాలములో ప్రవేశించనంత వరకు అభిమానులు, విశ్వాసులలో చేరు ప్రకటన నిజము, సమంజసము కాజాలదు. అల్లాహ్ తఱలా మీలో తిష్ఠవేయనంత వరకు, అల్లాహ్ తఱలా చిహ్నములు మీలో బహిర్గతము కానంత వరకు షైతాన్ ప్రభుత్వ జోక్యము యుండునని గట్టిగా గుర్తుంచుకొనుము.

మనము వినమ్రతతో అల్లాహ్ వారమగుటకు అల్లాహ్ తఱలా అనుగ్రహించుగాక! అన్ని అళ్లీల, అయిష్టమైన వాటి నుండి దూరముందుము గాక! తమ మనసును పవిత్రము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించుదుము గాక! అల్లాహ్ తఱలా శుభములకు వారసులగుడుము గాక! సదా మన చూపు దేవునిపై యుండుగాక! అతడే మన పోషకుడు. సదా అతని యజమాన్యము మన హ్యాదయములను పొలించుగాక! అతడే మన ఆరాధ్యుడు. అతన్ని మనము సదా స్కరించువారమగుడుము గాక! షైతాన్ అడుగుజాడలపై నడవకుండా యుందుము గాక! అల్లాహ్ తఱలా ఇందుకు మనందరిని అనుగ్రహించుగాక! (ఆమీన్) **آمِين**

BOOK POST (PRINTED MATTER)

To,

.....
.....
.....